

Du bliver prøvet



David Wilkerson July 2, 2012

Hvis du ønsker at vandre i retfærd med Herren, kan jeg forsikre dig, at du bliver prøvet. Faktisk er det sådan, at jo tættere du vandrer med Kristus, des mere intens bliver dine prøvelser. Bibelen siger det klart: "... Det folk, der kender sin Gud, står fast i ord og gerning. De indsigtfulde i folket bringer mange til at forstå det, selv om de en tid bliver offer for sværd, flammer, fangenskab og rov. Og når de bliver det, får de kun lidt hjælp, for mange har sluttet sig til dem på skrømt. De indsigtfulde bliver ofre, for at de kan blive prøvet, lutret og rensset, før endetiden kommer. For den kommer først til den fastsatte tid. (Daniel 11, 32-35).

En tid med store prøvelser kommer over "de indsigtfulde." Hvem er disse mennesker, at de skal prøves? De er de retfærdige, dem som gør Herrens gerning, som vandrer med Gud og har Kristi visdom. Måske har du på det seneste spurgt dig selv hvorfor du bliver prøvet, og hvorfor alt dette sker med dig. Prøv at tænke tilbage på din skoletid. Når du fik en prøve, så viste den hvor meget du egentlig havde lært af det, du var blevet undervist i. Paulus taler om en anden skole: "Så sandt som I har hørt om ham og er blevet oplært i ham, sådan som det er sandhed i Jesus." (Ef. 4, 20-21). Hvis du tilhører Jesus, er du i hans skole. Hvis du har tjent ham i nogle år, tror du måske, at du er udlært. Men ingen af os er udlærte, før vi er hos ham i herligheden.

David talte ofte om at blive testet og prøvet: "Jeg ved, min Gud, at du ransager hjerterne og glæder dig over retskaffenhed." (1. Krøn 28, 17). Jeg ønsker her at tale om tre prøvelser, som er almindelige hos alle kristne.

1. Vi bliver prøvet af trængsler og lidelser, både vore egne og andre troendes.

Noget af det sværeste for kristne at håndtere, er lidelse hos de retfærdige. Indtil Kristi fødsel, forbandt jøderne gudfrygtighed med velstand, godt helbred og velsignelser. De troede, at hvis du var rig, velsignet og havde et godt helbred, så var Gud med dig. Det er derfor disciplene havde så svært ved at forstå Jesu udtalelse, "Det er lettere for en kamel, at gå gennem et nåleøj, end for en rig mand at komme ind i Guds rige." (Matt. 19, 24). Disciplene spurgte Herren, "Hvis det er tilfældet, hvem kan så blive frelst?"

Selv i dag findes denne misforståede doktrin som siger, at dem som er i pagt med Gud aldrig vil lide. Men alle trosheltene, som er nævnt i Hebræerbrevet, led. De blev stenet, tortureret og døde en voldelig død (se 11, 37). Peter forklarer os, "I kære, I skal ikke undre jer over den ildprøve, I er ude for, som var det noget fremmed, der skete med jer; men glæd jer, når I deler Kristi lidelser, så at I også kan juble af glæde, når hans herlighed åbenbares." (1. Peter 4, 12-13). Til dette tilføjer Peter, "Da skal I juble, skønt I nu en kort tid, hvis det skal være, må lide under prøvelser af mange slags, for at jeres tro, der er mere værd end det forgængelige guld, der dog prøves i ild, kan stå sin prøve og blive til pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus åbenbares." (1, 6-7).

Vi må forstå, at Jesus er vores lærer. Og mens vi bliver disciplineret, kan vi kalde på ham så meget som vi vil, men han vil ikke gøre noget før vi har lært, hvad han ønsker vi skal lære. Der er evige sandheder, som kun han kan indlejre i vore hjerter, og kun på sin måde.

Ser du, når Kristus tillader lidelser og prøvelser i vore liv, så gør han det af en grund. Det er den samme, som da

han bad Abraham ofre sin elskede søn Isak. Gud lod Abraham tage Isak med op på bjerget og løfte kniven over ham. Først da stoppede Herren ham og sagde, "Nej!" Hvad ville Gud med det? Ganske enkelt dette: "Abraham, betyder jeg mere for dig end genstanden for din dybeste jordiske kærlighed?" Abraham beviste, at han var villig til at ofre selv det, der var hans hjerte kærest – sin søn, selveste Gud løfte til ham – og lægge sin fremtid i Guds hænder. Han gav alt til Herren.

Vi kan også blive prøvet gennem andre menneskers lidelse, især de retfærdige, hellige Guds tjeneres lidelser. Nogle gange kan disse prøvelser være de sværeste at forstå. Bibelen fortæller os, "Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust, han frelser dem, hvis ånd er sønderbrudt." (Salme 34,9). Men mange ser ikke ud til at blive udfriet. Vi har set så mange overgivne kristne dø for vore øjne. Nogle lider helt forfærdeligt. Men alligevel er jeg overbevist om, at vi ikke forstår den utrolige udfrielse, som Herren har til os. Hans veje er langt over vores. Jeg har været sammen med lidende kristne på hospitaler, som har haft mere tro og håb end alle de kristne omkring dem, som bad om helbredelse. Når du har dette håb i dig, lever du ikke for denne verden – du lever for evigheden. Sandheden er, at de som led og døde i troen, har modtaget deres ultimative helbredelse. For dem betyder det Jesu nærvær i dens fylde. Peter sagde om disse hellige, "Glæd jer, når I deler Kristi lidelser, så at I også kan juble af glæde, når hans herlighed åbenbares." (1. Peter 4, 13). Den tro de udvist på jorden vil bringe Gud stor ære.

Herren ønsker, at lægge noget i vores hjerter gennem alle vores prøvelser. Han ønsker, vi skal blive i stand til at sige, "Jesus, du er min beskytter, og jeg tror, du har kontrol over alle begivenheder i mit liv. Hvis der sker noget med mig, så er det fordi du lod muren falde, og at du har et formål med det. Hvis jeg ved, jeg vandrer i retfærdighed og jeg har din glæde i mit hjerte, så vil mit liv og min død bringe dig ære. Du har måske forberedt en herlighed eller har et evigt formål som min begrænsede hjerne ikke forstår. Men uanset hvad der sker, så vil jeg sige, "Leve eller dø, jeg tilhører Herren."

2. Vi bliver prøvet af forsinkede svar på vores bønner.

De fleste beder som David gjorde, "Herre, hør min bøn, lad mit råb om hjælp nå dig." (Salme 102, 2). "Svar mig, Herre, for din trofasthed er god, vend dig til mig i din store barmhjertighed!" (69, 17) engelsk oversættelse: "answer me speedily") Det hebræiske ord for "speedily" betyder, skynd dig – gør det med det samme, når jeg kalder på dig." David sagde, "Herre, jeg stoler på dig, men svar mig hurtigt! Men min kære ven, Gud har ikke travlt. Han hopper ikke rundt på vores befaling. Faktisk vil du nogle gange spekulere på, om han nogen sinde vil svare. Du faster, græder og råber, men dagene, ugerne, månederne, selv årene går, og du modtager ikke det mindste bevis på, at Gud hører dig.

Hvorfor forsinker Gud svaret på oprigtige bønner? Det er ikke fordi han mangler kraft. Han kunne nøjes med at blinke med øjet, eller tænke en tanke, og arbejdet ville blive gjort. Og han er absolut villig, ja endnu mere end vi er, til at vi skal modtage fra ham. Svaret findes i dette vers: "Han fortalte dem en lignelse om, at de altid skulle bede og ikke blive trætte." (Luk. 18, 1). Det betyder, at vi ikke skal slappe af, blive svage eller trætte i troen, eller opgive kampen og ikke længere vente på færdiggørelsen.

Paulus siger til os, "Lad os ikke blive trætte af at gøre det, som er ret; vi skal til sin tid høste, blot vi ikke giver op." (Gal. 6, 9). Herren søger et bedende folk, som ikke giver op og ikke bliver trætte af at komme til ham. Disse mennesker vil vente på ham; de vil ikke give op før arbejdet er færdigt. Og de vil vente til han kommer med svaret.

En gang, hvor jeg i en periode havde opholdt mig længe i bøn, hviskede Herren til mig, "David, jeg bygger ikke din tro op på mine svar, jeg bygger din tro op ved mine forsinkelser."

Enhver kan tro når bønnen kommer på stribet. Hvem tror efter et år, to år, tre år? Som tiden går, forsømmer vi vore bønner og tro på, at Gud vil svare, og vi går videre til noget andet. Vi siger til Herren, "Jeg vil være trofast overfor dig. Men du skal ikke forvente, at jeg skal have tro til at vente på svar mere."

Jesus fortæller os en lignelse for at vise os, at han venter på os, at vi skal fortsætte og være besluttet på ikke at give op. Det er lignelsen om enken, som blev ved med at komme til dommeren og bede om retfærdighed (se Luk. 18, 2-8).

Til sidst tilstod dommeren hende hvad hun bad om, fordi han ikke ønskede at blive ved med at høre på hendes konstante forespørgsel. "Skulle Gud så ikke skaffe sine udvalgte deres ret, når de råber til ham dag og nat? Lader

han dem vente?" (Luk. 18, 7-8).

For de fleste af os, er det sværest at bevare troen den sidste halve time, når det ser ud som om Gud ikke vil svare. Vi er fristet til at give op, lægge det hele bag os og fortsætte med noget andet. Vi tror vi overgiver os til Guds forsyn og stoler på hans suveræne vilje. Vi siger, "Herre, gør hvad du finder bedst," eller, "Gud du må ikke ønske dette når alt kommer til alt."

Nej, det er ikke Guds intention! Når du beder for det, der indlysende er Guds vilje – for eksempel din families frelse – så har du ret til at holde fast og aldrig give op før Jesus svarer. Du har al mulig grund til ikke at lytte til djævelen, til at bede Gud om give dig Jesu Kristi tro, og ikke slappe af før du ser det fuldført.

Det er sket for mig mange gange. Jeg har givet op og sagt, "Ok, det har nok ikke været Guds vilje. Det er ganske enkelt en umulig situation." Nogle gange kom svaret indenfor en time efter jeg har sagt sådan!

Det er måske præcis det der sker med dig. Du har givet op, presser ikke længere på. Men sandheden er, at Gud allerede arbejder, og dit svar er lige på trapperne.

3. Vi bliver prøvet ved vores fald og vores fejltagelser.

Jeg mener ikke, at kristne, som falder tilbage til gamle synder og falder fra troen og vender tilbage til verden, bliver prøvet. Nej, disse menneskers tro lider skibbrud. Peter advarede, "Mine kære, når I nu ved dette på forhånd, så tag jer i agt for at blive revet med af frække menneskers vildfarelse og miste fodfæstet." (2. Peter 3, 17). Peter advarer troende, som vokser i hellighed, og er besluttet på at følge Herren.

Måske er du snublet i et eller andet – har overgivet dig til vrede, begær, vantro – efter du har tjent Herren i flere år. Du gav efter et kort øjeblik, på trods af den udvikling du har haft i Herren. Hvis du bliver prøvet på det område, tænker du måske, "Jeg er så uværdig. Hvor meget har jeg tabt? Elsker Gud mig stadig?"

Kære troende, hvis du virkelig har angret, har du overhovedet ikke mistet noget. Gud lægger sine kærlige arme omkring dig og siger, "Jeg tillod det skete, så du kunne se, hvad der er i dit hjerte. Men du gør fremskridt. Du har sagt, at du ønsker at vandre med mig.. Og jeg underviser dig. Jeg ønsker hele dit hjerte, og vil tillade, at du bliver prøvet, indtil jeg har det hele."

Bliver du prøvet? Hvis ja, så bed denne bøn: "Herre, du har sat din finger på nogle områder i mig. Tag disse ting ud af mig. Jeg ønsker ikke, at gå baglæns, Jesus. Jeg ønsker at gå fremad med dig!"

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/385/>